

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. II. Quomodo ex doctrina S. Thomæ non inseratur aliqua ex
propositionibus damnatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

potest licite desiderare inefficaciter mortem mariti, qui filiam eius pessime affligit sine spe emendationis. Et ratio est, quia cum Pater teneatur plus diligere filiam, quam generum, & assidua afflictio filiae sit magnum malum; propter hoc vitandum licebit illud desiderium inefficax Patris.

10. Suppono quinto. Intellectum posse praescindere mortem Patris ab effectu haereditatis filio advenientis: & sic licitum erit, neque sub ea damnatione contentum, quod filius gaudeat de haereditate sibi obveniente ex morte Patris, quin de ipsa morte gaudeat. Nam eandem praescissionem, quam facit intellectus, potest sequi voluntas. Quod si intellectus praescindit inter praedicata identificata, a fortiori poterit praescindere inter ea duo, quae realiter distinguuntur, videlicet inter mortem Patris, & aditionem haereditatis.

CAPVT II.

Quomodo ex doctrina S. Thomae non inferatur aliqua ex propositionibus damnatis?

SUMMARIVM.

Proponitur ratio dubitandi num. 12. & seqq.

Nulla ex his propositionibus damnatis inferitur ex doctrina S. Thomae num. 15.

Cum quis gaudet de malo unius, reduplicative quatenus est bonum alterius, reduplicatio cadit supra bonum alterius. num. 16.

Qui cupit mortem alterius propter suum commodum temporale, desi-

derium illius fertur immediate ad mortem alterius. num. 17.

Doctrina generalis S. Thomae, quod licet desiderare malum proximi sub ratione boni, non extenditur ad quamcumque rationem boni. n. 19.

11. **D**Vo ergo sunt, quae praecipue dubitantur circa damnationem earum trium propositionum. Primum est propter falsam quorundam existimationem praefatam, an aliqua ex propositionibus damnatis inferatur ex praefata doctrina S. Thomae? Secundum, quid sit, quod formaliter damnatur, & prohibetur in eo decreto?

12. Et quantum ad primum attinet, prima, & secunda propositio alicui videbitur inferri ex doctrina S. Thomae. Et enim: *Si aliquis optet malum alterius sub ratione boni, sic est licitum, nec erit maledictio per se loquendo, sed per accidens, quia principalis intentio dicentis non fertur ad malum, sed ad bonum.* Ut loquitur S. Thomas lic. cit. Sed qui de vita alicuius tristatur, aut de illius morte naturali gaudet vel illam, inefficaci affectu petit, aut desiderat, non ex displicentia personae, sed ob aliquod temporale emolumentum; iste optat malum alterius sub ratione boni; & principalis intentio illius non fertur ad malum, sed ad bonum: ergo eiusmodi desiderium inefficax licitum est.

13. Deinde qui absoluto desiderio cupit mortem Patris, non quidem ut malum Patris, sed ut bonum cupientis, quia nimirum ei obvoluta est pinguis hereditas; optat malum Patris sub ratione boni, & intentio filij non fertur ad malum, sed ad bonum: ergo id desiderium ex mente S. Thomae licitum est.

14. Secundo iuxta S. Thomam potest aliquis salva charitate optare malum temporale alicui, & gaudere si contingit, non in quantum est malum illius, sed in quantum est impedimentum malorum alterius, quem plus tenetur diligere. Quæ sunt verba S. Thomæ supra relata. Sed filius tenetur plus diligere se ipsum, quam Patrem, & vita Patris est impedimentum bonorum filij, cum impediatur aditionem hæreditatis, & mors Patris est impedimentum huius mali, quod accidit filio, carendi hæreditate: ergo ita poterit filius gaudere de morte Patris, quæ impedit carentiam hæreditatis.

15. Dicendum tamen est, nullam ex propositionibus damnatis inferri ex doctrina S. Thomæ, atque adeo damnationem earum propositionum nullatenus adversari doctrinæ S. Thomæ. Etenim S. Thomas non docet, licitum esse, quod intentio desiderij feratur directe, & immediate ad malum alterius, sed dumtaxat ad bonum, quod ex eo malo resultat, ut patet ex illis postremis verbis: *Sed hoc non est per se de malo gaudere, sed de bono, quod adiunctum est malo.*

16. Pro cuius intelligentia non tantum est, cum S. Thomas dicit, licitum esse gaudere de malo vnius, in quantum est bonum alterius, facere reduplicationem, & quamvis in reduplicatione interveniat materiale, & formale; quando fit reduplicatio, non fit supra materiale, sed supra formale: & ideo illud gaudium, vel desiderium solum fertur immediate ad formale, scilicet ad bonum alterius. Ita cum dicimus, *Album reduplicative quatenus album, disgregat visum*, quamvis album sit concretum ex subiecto, & forma, tamen reduplicatio non cadit supra materiale, sive supra sub-

iectum, sed solum supra formale, nempe supra solam albedinem. Sic etiam cum quis appetit dulce reduplicative quatenus dulce, non appetit subiectum dulcedinis, sed ipsam dulcedinem: quod si appetit etiam subiectum, non appetit illud præcisse quatenus dulce reduplicative: nam ut dixi, reduplicatio solum appellat supra formale.

17. Hinc respondetur ad argumenta proxime allata. Ad primum ergo respondetur, cum qui desiderat mortem alterius propter suum emolumentum temporale non sistere in proprio commodo, sed desiderium illius ferri immediate ad mortem proximi, vel Patris, Cum tamen S. Thomas reduplicans supra bonum inde secutum, solum doceat licitum desiderium de formali, nempe de ipso bono, quod resultat. Et hinc etiam patet ad secundam partem primæ obiectionis.

18. Ad secundam obiectionem clarius patet doctrina tradita, cum in verbis relatis S. Thomæ invenitur reduplicatio, in qua solum attenditur immediate formale bonitatis, & non materiale mali, ex quo ea bonitas resultat.

19. Respondetur secundo. Cum S. Thomas tradidit doctrinam generalem, quod liceat desiderare malum proximi sub ratione boni, non propterea docuisse, licitum esse desiderare malum proximi generaliter sub quacumque ratione boni, multo minus sub ratione boni levissimi; quod amplius constabit ex proxime dicendis